

ve dobbeltbeskatning. En overenskomst mellem to lande fordeler derfor beskatningsretten mellem landene i tilfælde, hvor en person eller et selskab, hjemmehørende i det ene land har indkomst fra det andet land.

I det omfang landene ønsker at imødegå tilfælde med dobbelt fradrag, må det derfor ske ved ændring af deres nationale skatteregler.

Ligningslovens § 5 G er et eksempel på en bestemmelse, som skal imødegå double dip.

Da de nationale skatteregler er vidt forskellige, må værneregler til imødegåelse af dobbelt fradrag også være forskellige. Det vil derfor være svært at udforme fælles tiltag – f.eks. i OECD – hertil.

Som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet kan dobbelt fradrag også skyldes, at de enkelte lands skattemyndigheder ikke har de fornødne oplysninger om de tilfælde, hvor der opnås dobbelt fradrag.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne har også til formål at fremme international administrativ bistand, så landene får bedre mulighed for at gennemføre deres skattelovgivning. Overenskomsterne har således typisk en artikel om udveksling af oplysninger. I OECD-modellens kommentarer til denne artikel er det nævnt, at udveksling kan ske spontant, f.eks. når et lands skattemyndigheder gennem skatteundersøgelser er kommet i besiddelse af oplysninger, som de formoder kan være af interesse for det andet lands skattemyndigheder.

OECD og Europarådet har udarbejdet en konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager. Endvidere har EU et særligt bistandsdirektiv. Disse bistandsaftaler har regler om udveksling af oplysninger, herunder såkaldt spontan informationsudveksling. Det medfører, at et land uden forudgående anmodning skal videregive til det andet land oplysninger, hvorom det har kendskab, bl.a. hvis førstnævnte land har grund til at antage, at der kan ske tab af skatteprovenu i det andet land.

Udveksling af oplysninger om en konkret sag giver et land bedre muligheder for at undersøge sagen, herunder om der sker en korrekt skattemæssig behandling i den pågældende sag.

I tilfælde, hvor skattemyndighederne bliver opmærksom på, at et aktiv både afskrives her i landet og i et andet land, bør de spontant sende oplysninger om forholdet til det andet lands skattemyndigheder, så de får baggrund for at undersøge, om afskrivningen i dette land sker korrekt.

Danmark har tidligere foreslået OECD at undersøge tilfælde med dobbelte fradrag som følge af forskellig kvalificering af begreber. På den givne foranledning vil Danmark forsøge at tage spørgsmålet op igen.

Spm. nr. S 1049

Til videnskabsministeren (2/12 03) af:

Morten Homann (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at en bacheloruddannelse ved et universitet er kendetegnet ved en højere grad af akademisering end en professionsbacheloruddannelse, og hvis ikke, betyder dette så, at en professionsbacheloruddannelse har et fortrin (professionsbasering og praksisnærhed) i forhold til en bacheloruddannelse, mens en bacheloruddannelse ikke har nogen fortrin i forhold til en professionsbacheloruddannelse?«

Begrundelse

Et spørgsmål fra Udvalget for Videnskab og Teknologi (alm. del spørgsmål 71) lød: »Kan ministeren bekræfte, at en bacheloruddannelse ved et universitet er kendetegnet ved en højere grad af akademisering i modsætning til en professionsbacheloruddannelse«, og ministeren henviser i sit svar alene til, at de to typer af uddannelser udbydes af henholdsvis universiteter, jf. universitetsloven, og af CVU'er og andre MVU-institutioner, jf. selvejelloven, og til, at de to typer af uddannelser er henholdsvis forskningsbaserede og forskningstilknyttede. Det kan muligvis betragtes som en selvfølge, at en bacheloruddannelse således er kendetegnet ved en højere grad af akademisering, men da det ingen steder i lovgivningen eller i f.eks. »Notat om CVU'ers vidensrum« fremgår, hvad forskningstilknytning dækker over, er det uklart, om svaret er en bekræftelse eller ej.

I svaret på alm. del spørgsmål 73 henviser ministeren til, at professionsbachelor titlen jf. bemærkningerne til L 186 om mellemlange videregående uddannelser, skal markere, at visse mellemlange videregående uddannelser er på niveau med universiteternes bacheloruddannelser, men samtidig er forskellige fra disse i kraft af, at de mellemlange videregående uddannel-